

Sygn. akt II S 62/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2014r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

SSO Irena Dobosiewicz/spr./ SSO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2014r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

ze skargi **J. J.**

na przewlekłość postępowania

w sprawie I Co 280/12 Sądu Rejonowego w (...)

postanawia:

odrzuć skargę.

Na oryginale właściwe podpisy

sygn. akt. II S 62/14

UZASADNIENIE

J. J. pismem z dnia 8 sierpnia 2014r. /złożonym w Administracji Aresztu Śledczego w W./ domagał się stwierdzenia przewlekłości w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawie I Co 280/12 i zasądzenie na swoją rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Wskazał, że w miesiącu październiku 2012r. złożył wniosek o przyznanie mu pełnomocnika z urzędu ale Sąd ostatecznie w dniu 24 lipca 2013r. podjął decyzję odmowną, wobec czego, zdaniem skarżącego w postępowaniu tym od 15 grudnia 2012r. do 16 kwietnia 2014r. doszło do nieuzasadnionej zwłoki, przez co skarżący poniósł straty finansowe i zdrowotne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004r. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

i

Zgodnie z art. 5 ust.1 wskazanej ustawy skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy zwraca uwagę na utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, że celem skargi na przewlekłość postępowania jest przeciwdziałanie trwającej przewlekłości, zaś jej funkcją przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu procesowego. Służy temu zarówno samo stwierdzenie wystąpienia przewlekłości w postępowaniu (art. 12 ust. 2 ustawy z 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez uzasadnionej zwłoki), jak i możliwość zalecenia podjęcia przez sąd rozpoznający sprawę co do istoty odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie (art. 12 ust. 3 ustawy). Cel ten nie może zostać zrealizowany w sytuacji, kiedy postępowanie zostało prawomocnie zakończone. (Postanowienie S.N. z dnia 12.6.2012 roku, sygn. III SPP 20/12. Lex nr 1274991).

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04 (OSNP 2005, Nr 5, poz. 71), postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest samodzielnym postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania (zadośćuczynienia). W uchwale tej Sąd Najwyższy podzielił równocześnie pogląd, że celem tego postępowania jest przeciwdziałanie przewlekłości postępowania w trakcie jego trwania i ewentualne przyznanie "odpowiedniej sumy pieniężnej" jako wstępnej (tymczasowej) rekompensaty. Podobnie wywiedziono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2005 r., III SPP 120/05 (OSNP 2006, nr 5-6, poz. 102), dodając tam że omawiana skarga stanowi doraźną interwencję przeciwdziałającą trwającej przewlekłości postępowania. Sąd Najwyższy

2

podkreślał również, że publicznoprawnym celem ustawy jest stworzenie realnego i skutecznego środka zapobiegającego przewlekłości postępowania, czyli takiego środka, którego funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu, a więc "stworzenie mechanizmu prawnego wymuszającego rozpoznanie sprawy przez sąd" (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2005 r., III SPP 113/04, OSNP 2005, Nr 9, poz. 134 i uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2005 r., III SPP 115/04, OSNP 2005, Nr 9, poz. 135). Wskazywany jednolicie w orzecznictwie cel powyższej ustawy nie może" więc zostać zrealizowany w sytuacji, kiedy postępowanie zostało prawomocnie zakończone.

Istotą skargi na przewlekłość postępowania jest kontrola sprawności toczącego się postępowania i przeciwdziałanie istniejącej przewlekłości. Dlatego też ocenie podlega sprawność aktualnie toczącego się postępowania, nie dotyczy to zaś postępowania już zakończonego. (Postanowienie S.N. z dnia 29.01.2013 roku, sygn. WSP 5/12, publ. Lex nr 1252738).

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że skarga została wniesiona w dniu 8 sierpnia 2014 roku, czyli już po prawomocnym zakończeniu postępowania tj. po wydaniu zarządzenia z dnia 30 kwietnia 2013 roku o zwrocie wniosku, które uprawomocniło się z dniem 27 maja 2013 roku, po czym nastąpił faktyczny zwrot wniosku wraz z załącznikami. Późniejsze czynności były podejmowane przez Sąd Rejonowy w (...) wskutek dalszych pism J. J. już po prawomocnym zakończeniu postępowania w przedmiocie wniosku złożonego w październiku 2012 roku.

Wydane przez Sąd Rejonowy w (...)w dniu 27 czerwca 2014 roku postanowienie o odrzuceniu kolejnego wniosku J. J. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, którego odpis doręczono wnioskodawcy w dniu 08 lipca 2014 roku, nie podlega zaskarżeniu, tym samym w dniu złożenia skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania sprawa objęta skargą była już zakończona. Z tego względu bezprzedmiotowe jest także

3

badanie zarzutu, czy w toku tego postępowania doszło do przewlekłości.

Nadto zważyć należy, że skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I Co 280/12 Sąd Okręgowy rozpoznawał już w sprawie II S 52/14 akta sprawy wskazał na prawomocne zakończenie postępowania w sprawie I Co 280/12.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznając, że skarga została wniesiona już po prawomocnym zakończeniu postępowania, którego dotyczy, zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. i art. 8 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 17 czerwca 2004, odrzucił ją jako niedopuszczalną.